

- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o žalobních důvodech, které před ním byly vzneseny a o kterých Soudní dvůr Evropské unie nerozhodl.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. července 2014 – Evropská komise v. Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Řecká republika

(Věc C-554/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Článek 86 odst. 3 ES — Ponechání v platnosti přednostních práv na průzkum ložisek a těžbu hnědého uhlí udělených Řeckou republikou ve prospěch veřejnoprávního podniku — Protiprávní jednání — Rozhodnutí — Neslučitelnost s unijním právem — Následné rozhodnutí — Zavedení konkrétních opatření — Řešení protisoutěžních účinků protiprávního jednání — Žaloba na neplatnost“

(2014/C 315/09)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou a A. Antoniadis, zmocněnci, ve spolupráci s A. Oikonomouem, advokátem)

Další účastnice řízení: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (zástupce: P. Anestis, advokát), Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos, M.-T. Marinos a K. Boskovits, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie DEI v. Komise (T-421/09, EU:T:2012:450) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. července 2014 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-600/12) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Nakládání s odpady — Směrnice 2008/98/ES, 1999/31/ES a 92/43/EHS — Skládka odpadů na ostrově Zakynthos — Národní mořský park Zakynthos — Síť Natura 2000 — Mořská želva Caretta caretta — Prodloužení doby platnosti environmentálních doložek — Neexistence plánu úpravy skládky — Provozování skládky — Nefunkčnost — Saturace skládky — Prosakování průsakové vody — Neuspokojivé pokrytí a rozptylování odpadu — Rozšíření skládky“

(2014/C 315/10)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Patakia a D. Düsterhaus, zmocněnkyně)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: E. Skandalou, zmocněnkyně)

Výrok

1) Řecká republika

- tím, že ponechala v provozu špatně fungující a saturovanou skládku nacházející se na Zakynthosu, v oblasti Kalamaki v místě zvaném Griparaiika (Řecko), která nedodržuje podmínky a požadavky unijní právní úpravy v oblasti životního prostředí stanovené v člancích 13 a 36 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, jakož i v člancích 8, 9, 11 odst. 1 písm. a), 12 a 14 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, a
- tím, že obnovila povolení provozování skládky, aniž by dodržela postup stanovený v čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedených ustanovení.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. července 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Nordea Bank Danmark A/S v. Skatteministeriet

(Věc C-48/13) (¹)

„Daňové právní předpisy — Svoboda usazování — Vnitrostátní daň ze zisku — Zdanění skupin podniků — Zdanění činnosti zahraničních stálých provozoven společností-rezidentů — Zamezení dvojímu zdanění započtením daně (metoda započtení) — Opětovné zahrnutí dříve odečtených ztrát v případě převodu stálé provozovny na společnost patřící do téže skupiny, která nepodléhá daňové pravomoci daného členského státu“

(2014/C 315/11)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nordea Bank Danmark A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok

Články 49 SFEU a 54 SFEU, jakož i články 31 a 34 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, brání právní úpravě členského státu, podle níž se v případě, že společnost-rezident převede stálou provozovnu nacházející se v jiném členském státě nebo v jiném státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na společnost-nerezidenta v rámci téže skupiny podniků, dříve odečtené ztráty převedené stálé provozovny opětovně zahrnou do zdanitelného zisku převádějící společnosti, pokud prvně uvedený členský stát zdaňuje jak zisky dosažené uvedenou provozovnou před jejím převodem, tak i ty, které vyplývají z výnosu dosaženého při uvedeném převodu.

(¹) Úř. věst. C 101, 6.4.2013.